

ת"פ 15185/01/13 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רחובות נגד רפיק איסקוב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15185-01-13 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רחובות נ' איסקוב

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רחובות

המאשימה

נגד

רפיק איסקוב

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר
ב"כ הנאשם עו"ד ניצה דיקובסקי
הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של פציעה כאשר העברין מזויין.

בתאריך 14/8/11 בגדרה, היכה הנאשם כלב עם רולר המשמש לצביעה. המתלונן, אליהו שמש, פנה אל הנאשם, בשאלה מדוע הוא מכה את הכלב ואף שאל אותו האם ברצונו כי יצלם את האירוע ויעביר הדבר למשטרה.

בין הנאשם למתלונן הוחלפו קללות ואזי היכה הנאשם את המתלונן בראשו בחוזקה באמצעות הרולר וכתוצאה מכך נגרם למתלונן חתך חד באורך של 3 ס"מ בצד שמאל של הקרקפת.

המאשימה הפנתה אל הערך המוגן שנפגע במעשיו של הנאשם והוא הפגיעה בגופו של המתלונן שכל חטאו היה ששאל לפשר מעשיו של הנאשם ומדוע מצא לנכון לפגוע בכלב. עוד הדגישה המאשימה את פציעתו של המתלונן ואת העובדה שנזקק לטיפול רפואי בשל כך. בהסתמכה על פסיקה שהוגשה לביהמ"ש, טענה המאשימה למתחם ענישה של 5-12 חודשי מאסר בפועל. לאור האמור בתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם ומתוך התחשבות בהודאתו ובחיסכון הזמן שהיה בכך, עתרה התביעה לרף התחתון של המתחם ולהטיל על הנאשם חמישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, כן עתרה להטלת מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

התביעה ערה לאמור בתסקיר שירות המבחן ולעתירת ב"כ הנאשם, אך לטעמה עניינו של הנאשם אינו עומד במבחני ההלכה הפסוקה לביטולה של ההרשעה ועל כן עתרה להותרת ההרשעה על כנה.

ב"כ הנאשם ציינה תחילה כי מאחר שהנאשם עוסק בצביעת בניינים הרי שהרולר לצביעה היה בידו. מבלי להקל ראש בעבירה, ציינה כי מדובר במכה אחת בלבד, שנעשתה בספונטניות וכאשר הנאשם איבד עשתונותיו במהלך ויכוח ולא באירוע מתוכנן. עוד הדגישה ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע שהתרחש לפני כארבע שנים ומדובר בנאשם נעדר עבר פלילי למעט עבירה אחת ישנה נושנה.

ב"כ הנאשם הפנתה אל נסיבות האירוע כפי שתאר אותן הנאשם בתסקיר שירות המבחן ואשר הביאו את הנאשם לאובדן העשתונות. עוד ציינה כי בעלי הכלב לא הואשמו בשל כך שהכלב הסתובב באותו אתר בניה חופשי וללא זמם.

עוד ציינה ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם כבן 60 אשר הודה באשמה וחסך זמן שיפוטי וכן הביע חרטה על מעשיו. הנאשם מתפקד באורח נורמטיבי והביע מוטיבציה לטיפול.

ב"כ הנאשם הפנתה אל תסקיר שירות המבחן ואל המלצותיו וביקשה ליישמן, על מנת שלא לפגוע בעתידו של הנאשם. על כן, עתרה ב"כ הנאשם לבטל את הרשעתו של הנאשם.

כתימוכין לטיעוניה, הציגה ב"כ הנאשם אסופת פסיקה.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 52, גרוש ואב לשני ילדים בוגרים. מאז שנת 2007 עובד אצל קבלן שיפוצים ועל פי מכתב שהתקבל ממעסיקו, עושה כן לשביעות רצונו המלאה.

באשר לעבירה דנן - הנאשם שלל כי פגע בכלב ומסר כי ביקש לגרשו מן המקום, באשר נהג לקרוע את שקיות המזון שלו ושל חבריו לעבודה באופן תדיר. המתלונן הגיע למקום וביקש לגונן על הכלב ואז התפתחו ביניהם חילופי דברים, במהלכם איבד את השליטה והיכה את המתלונן, הנאשם התקשה להסביר את הגורמים לעוצמת הכעס שחש אותה עת, אך עם זאת, הביע צעיר על הפגיעה והנזק שגרם במעשיו למתלונן, תוך שהכיר בחומרת התנהגותו ואף הביע רצון להתנצל בפני המתלונן ולפצותו. הוא אף ביטא תחושת בושה בשל המעשים וניכר כי תופס את מעורבותו בביצוע עבירה זו כחריגה לדרך התנהלותו דרך כלל.

שירות המבחן העריך כי מדובר בנאשם המנהל אורח חיים נורמטיבי, בעל יכולת תפקוד ותעסוקה יציבה. מכיר באיסור שבהתנהגותו האלימה, מבטא חרטה ובושה, כמו גם צער על המתלונן ואף ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורו.

לצד זאת, כך ציין שירות המבחן קיימים גורמי סיכון ועל כן סבר שירות המבחן כי ראוי שהנאשם ישתלב בטיפול על מנת להקטין אל הסיכון להישנות התנהגות דומה. הנאשם ביטא מוטיבציה להשתלב בטיפול.

שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם במבחן למשך שנה, במהלכה ישולב בטיפול וכן המליץ על צו של"צ על מנת לאפשר לו לשמור על מסגרת עבודתו.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

למעשה, אין בתסקיר שירות המבחן כל טעמים מוסברים לאי הרשעתו של הנאשם, הן מבחינת המבחן הראשון והן מבחינת המבחן השני, נתוניו ונסיבותיו של הנאשם אינם חריגים ונתונים אלה הם הנתונים המלווים רבים מן הנאשמים המובאים בפני בתי המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בענייננו לא הוכיח הנאשם כי ההרשעה תפגע פגיעה קונקרטית ועכשווית בעתידו ואף שירות המבחן ציין כי הוא אינו ממליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות בשל חשש לאובדן מקום עבודתו, אך אין בכך ובאשר לעצם ההרשעה עצמה דבר וחצי דבר. על כן, על המבחן השני אין הנאשם עונה.

ובאשר למבחן הראשון - מדובר בנאשם, שבשל פניית המתלונן אליו בשל כך שפגע בכלב באמצעות הרולר שהחזיק בידו, מצא להכות את המתלונן בראשו באמצעות הרולר, פגיעה שהביאה לפציעתו של המתלונן ולטיפול רפואי בעקבות כך.

מדובר באלימות קשה ובוטה ובבריונות לשמה. מדובר בתופעה פסולה וראויה לכל גינוי והוקעה ושומה על בתי המשפט לתרום תרומתם לביעורה של תופעה זו ולעקירתה משורש ואשר על כן גם על המבחן הראשון אין הנאשם עונה ומקרה זה אינו נכנס בגדרם של אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן בהם ניתן להימנע מהרשעה. האינטרסים הציבוריים מחייבים מענה ראוי והולם לתופעות אלימות מעין אלה, הצומחות בשל ויכוח על מה בכך, בשל הערה כלשהי המושמעת ברחוב וכיו"ב.

על כן, תיוותר הרשעתו של הנאשם על כנה.

ובאשר לענישתו של הנאשם -

האינטרסים הציבוריים שבענישה פורטו לעיל.

מתחם הענישה הראוי נע בין 3-14 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם נעדר עבר פלילי, למעט עבירה ישנה מאוד.

הנאשם הודה באשמה, נטל אחריות, הביע חרטה ואף אמפתיה למתלונן.

הנאשם מתפקד באורח נורמטיבי דרך כלל, אך עם זאת יש לשקול את חומרת האירוע ואף את תוצאותיו.

הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן ואף הביע נכונות לשילוב בטיפול, הגם שטיפול כזה טרם החל.

לולא נימוקים אלה לקולא, הרי שבנסיבותיו של אירוע זה כמפורט לעיל, היה העונש הנגזר על הנאשם חמור בהרבה. יצוין כי התחשבתי אף בכך שכי זהו העונש הראשון הנגזר על הנאשם.

אני גוזרת על הנאשם -

ארבעה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות במתכונת שהתווה הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 25/2/15.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן, עד התביעה מס' 1 בכתב האישום, בסכום של 1500 ₪. הסכום יופקד בקופת ביהמ"ש בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/7/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 25.6.15 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות וביקורות הפתע שייערכו בהן וכי כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ה, 11 מאי 2015, במעמד הצדדים.